

ret meget: Det ærede Medlem sagde, at efter hans Mening burde Kommissionen have en anden Sammensætning, idet han var bange for, at Sygekasserepræsentanterne plus nogle Medlemmer af Rigsdagen skulde danne et Flertal, hvoraf kunde følge, at Ministeren kom til at staa i den Situation enten at skulle gaa mod disse Sygekasserepræsentanter og et Mindretal af Rigsdagens Medlemmer eller mod en større Del af Rigsdagens Medlemmer. Naturligvis, i Teorien kan mange Ting tænkes, og det kan saaledes ogsaa tænkes; at denne Situation kan komme til at foreligge. Men jeg vil haabe, at man i saa Fald har en fornuftig Minister, der kan indtage et fornuftigt Standpunkt. I Praksis kommer Sagen dog sandsynligvis neppe til at forme sig saaledes. Jeg gaar ud fra, at Rigsdagen saavidt muligt vælger forstaaende og sygekassekyndige Folk, og der vil da ikke opstaa det Modsætningsforhold, som det ærede Medlem opstillede. At det udelukkende skulde være Rigsdagsmænd, der sad i Kommissionen, synes mig lidet heldigt. Det bør fortrinsvis være de sagkyndige, som man søger Raad hos, paa samme Maade, som man fra det ærede Medlems Partis Side mange Gange er gaaet til Sagskundskaben, har søgt dens Raad og rettet sig efter den. Naar denne Regel gælder for Officerslønninger og sligt, maa den ogsaa kunne gælde, naar det drejer sig om Statstilskud til fattige syge.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Grænserne i Fjor var saaledes, at man ikke kunde nægte nogen Arbejder Optagelse. Jeg paastaar, at det ikke er rigtigt. En ugift Arbejder paa Landet kunde saaledes ikke nyde Statstilskud, naar hans Indtægt var over den laveste Grænse, 800 Kr. Men der er Landarbejdere, der er over de 800 Kr. uden at kunne regnes for bemidlede. En Tjenestekarl, der har 500 Kr. i aarlig Løn, foruden Kost og Logis, har i alt en Indtægt af 865 Kr., og han vilde altsaa i Henhold til Lovforslaget i Fjor blive udelukket. Og jeg tillader mig dog at regne en Tjenestekarl for Landarbejder. Og hvad der gælder her, gælder mange andre Steder. I visse Aar vil Arbejdere kunne naa op over Grænsen. Omvendt indeholder Grænsen en Beskyttelse for forholdsvis velstillede Folk, der har en nogenlunde fast aarlig Indtægt og samtidig en ikke ubetydelig Formue. De vil kunne vedblive at være Medlemmer.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning i Retning af, at i og for sig havde han ikke noget imod, at alle Lønarbejdere,

saaledes som den højtærede Minister havde sagt, kunde faa Statstilskud, men, fortsatte han, det, man saa gør, er at udelukke og gøre Uret mod Husmænd og mindre Gaardmænd. Jeg maa meget bestemt tilbagevise al Tale herom. De udelukkes aldeles ikke ved det foreliggende Lovforslag. Og jeg har paa alle Stadier af Sagens Behandling hævdet, at det selvfølgelig ikke var Formaalet ensidig at forbeholde Lønarbejderne Ret til at være Medlemmer, men at den Masse Menesker, der maatte siges at staa paa et lignende Trin som Lønarbejderne, fornuftigvis skulde have samme Ret. Og medens der i et tidligere Lovforslag var nævnt selve Begrebet „Husmænd“, mindes jeg, at jeg under Sagens Behandling i Fjor stillede et Forslag om at ændre dette til „Jordbrugere“ for dermed at udvide Rammerne for Sygekasserne, idet jeg erkender, at der er et meget betydeligt Antal smaa Jordbrugere, som ikke just er Husmænd, men alligevel i økonomisk Henseende er stillede saaledes, at de bør have Adgang til anerkendte Sygekasser.

Jeg vil tilføje, at selv om man gik ind paa Tanken om, at det ligefrem skulde fastslaaes, at Lønarbejderne havde Adgang, vilde der ikke være nogen som helst Grund til at tro, at Husmænd og andre mindre Jordbrugere skulde blive udelukket. Jeg stillede under Udvalgsbehandlingen i forrige Samling et Forslag, hvor jeg søgte at fæstne den Fortolkning, som Sygekasseinspektøren og Ministeriet tidligere har givet af Spørgsmaalet om, hvem der kan være Medlemmer, idet jeg foreslog, at alle til Arbejderklassen hørende ubemidlede Personer samt andre med Arbejderne i økonomisk Henseende ligestillede ubemidlede Kvinder og Mænd, saasom mindre Jordbrugere, Husmænd, søfarende, næringsdrivende og Tjenestemænd, skulde have Adgang til Sygekasserne og Adgang til at nyde Statstilskud. Videre hed det i samme Paragraf, at Sygekassenævnet — eller Ministeren blev det vist senere ændret til — skulde med visse Aars Mellemløb udarbejde en Bekendtgørelse, i hvilken der gaves Vejledning med Hensyn til, hvilke Indtægter der i Almindelighed burde medføre, at Personer udenfor Arbejderklassen kunde anses for ubemidlede, og hvilken Formue det maatte anses for passende at tillade. Det er klart, at saadanne Regler vilde blive udarbejdet paa Grundlag af de gældende Arbejderlønninger, og der er altsaa ikke mindste Grund til at tro, at fordi man aabnede Adgang